

12. august 2009. Novalis A/S mod Personalestyrelsen

Som følge af en angivelse i udbudsbetingelserne af, at tilbud med forbehold ville blive anset for ukonditionsmæssige, var udbyderen forpligtet til at afvise et tilbud, der indeholdt nogle forudsætninger, idet disse forudsætninger som følge af den nævnte angivelse i udbudsbetingelserne og efter deres indhold måtte anses som forbehold. Udbyderen havde ikke pligt til at spørge tilbudsgiveren om, hvorledes forudsætningerne skulle forstås. Ikke forelæggelse for EF-domstolen. Ikke opsættende virkning

Personalestyrelsen iværksatte et begrænset udbud efter Udbudsdirektivet vedrørende levering og drift af et elektronisk værktøj til måling af offentligt ansattes tilfredshed. Tildelingskriteriet var det økonomisk fordelagtige tilbud på grundlag af fire underkriterier, bl.a. underkriteriet »Økonomi«.

I udbudsbetingelserne var angivet, at tilbuddene i relation til underkriteriet »Økonomi« ville blive vurderet på grundlag af tilbudsgivernes udfyldelse af et bilag om betalingsplan. Det var samtidig angivet, at alle rubrikker i bilaget skulle udfyldes, og at forbehold eller manglende udfyldning ville medføre, at vedkommende tilbud var ukonditionsmæssigt.

Der indkom tilbud fra tre prækvalificerede virksomheder. Tilbuddet fra en tilbudsgiver N indeholdt forskellige forudsætninger vedrørende tilbudets angivelser i det ovennævnte bilag. Udbyderen afviste N's tilbud som ukonditionsmæssigt som følge heraf og besluttede at indgå kontrakt med en anden af tilbudsgiverne.

N klagede derefter til Klagenævnet. En begæring fra N om opsættende virkning blev ikke taget til følge.

Klagenævnet tog stilling til klagen således:

1) Klage over, at udbyderen havde afvist N's tilbud som ukonditionsmæssigt, jf. ovenfor:

Ikke taget til følge med henvisning til angivelsen i udbudsbetingelserne af, at forbehold vedrørende det omtalte bilag ville medføre afvisning af vedkommende tilbud, og til, at de omtalte forudsætninger i N's tilbud som følge af denne angivelse og efter deres ordlyd var forbehold. Udbyderen havde herefter været forpligtet til at afvise N's tilbud.

2) Klage over, at udbyderen ikke før afvisningen af N's tilbud havde foretaget »partshøring« af N med hensyn til, om de omtalte forudsætninger i N's tilbud var forbehold.

Med hensyn til dette klagepunkt påberåbte begge parter sig Retten i Første Instans' kendelse af 20. september 2005 i sagen T-195/05 R, Deloitte Business Advisory mod Kommissionen, se om denne sag nedenfor. N henstillede til Klagenævnet om eventuelt at forelægge det spørgsmål, som klagepunktet angik, for EF-domstolen.

Klagepunktet blev ikke taget til følge, idet Klagenævnet fandt det utvivlsomt, at der ikke i den omhandlede situation havde bestået nogen pligt for udbyderen til at høre N før afvisningen af tilbuddet. Som følge heraf fandt Klagenævnet endvidere ikke anledning til at forelægge spørgsmålet for EF-domstolen.

Om den omtalte sag for Retten i Første Instans bemærkes:

Sagen angik et udbud iværksat af Kommissionen vedrørende en tjenesteydelse. Kommissionen afviste et tilbud fra en tilbudsgiver D med henvis-

ning til en angivelse i udbudsbetingelserne af, at tilbudsgivere, der befandt sig i en interessekonflikt, ville blive udelukket fra at afgive tilbud. Angivelsen svarede til en regel i Finansforordningen. D anlagde derefter sag mod Kommissionen ved Retten i Første Instans. D gjorde bl.a. gældende, at Kommissionen ved ikke at indhente yderligere oplysninger før afvisningen af D's tilbud havde overtrådt forskellige EU-regler, herunder en regel i Finansforordningen om, at tilbudsgivere mfl. kan anmodes om suppleringer eller præciseringer vedrørende udelukkelses- og udvælgelseskriterier (en lignende regel er indeholdt i Udbudsdirektivets artikel 51).

Kendelsen af 20. september 2005 angik en begæring fra D om opsættende virkning. Kendelsen tog ikke begæringen til følge ud fra en interesseafvejning, men Retten udtalte i kendelsen, at D's anbringender ikke på det pågældende stadium af sagen kunne forkastes som helt ubegrundede (præmis 123).

Sagen blev afgjort ved Rettens dom 18. april 2007, ved hvilken D ikke fik medhold. I denne dom udtalte Retten bl.a., at der ikke er nogen forpligtelse til at anmode tilbudsgiverne om suppleringer og præciseringer (præmis 102).